

નેમ રાજુલ જ્ઞાન પ્રકાશ.

પ્રત છપાવી પ્રશીધ કરતા.

શાળ પાનાચંદ્ર ગુણાળચંદ્ર સુરતવાલાં હાલ સુકામ
રાંદેર મોહોટા ફૂલીઆને નાંકે સરકારી તથા
જૈન ધર્મ વીગેરેની ચોપડી ઈઆને
પરચુટન વેચનાર.
છપાવેલી પ્રત ૧૯૫૧

—૦૪૫૦—

શવત ૧૯૫૮ના

આવણુ વદ ૦))

સુરત. “દેશી મિત્ર” પ્રેસ, મા કાશીદાશ ભગવાનદાસે છાપ્યા.

કીમત રૂ. ૦-૧-૯

પ્રસ્તાવના.

હું આશરે વરશ ડ થયા હું ખ વેઠતા જીનેશ્વર ભગવાન પર શુખ વાનુ આકાશ શખી નીગ્ધનં પણે આ નેમ રાજ્યલ જ્ઞાન પ્રકાશ. રચવાની મેહેનત કરી તે એમ શમજ કે કોઈ પણ એ ચોપડી પર ધીયાન આપતાન. તથા બીજા શખી શીખવતાનુ હું ખ નીવારણ થતા શુખની પ્રાપત્તી થશે. હું ચીતવતા આશ્ચર્યને મદત જૈન બધુ તરફથી થતા હું ખનુ નીવારણ થવુ શમજએ છે. માટે શીખવદેવ વીગેરે ચોવીશ ત્રીથકરોને મારી વદના હોજો.

બરીદનારને શુચના.

આ પ્રત કોઈ અજ્ઞાની જૈન બધુ વીગેરે હોયને આપણા ધર્મ પ્રમાણે શાયવત કરી ન શકે એવાને આપવી નહી ને જોઓ ઉપલી રીતની ખાત્રી હોયા છતા આપશે તેને ત્રીથકરની આજ્ઞાનુ ઓણગન કીધુ મનાશે. તમ ન થવા છાપી પ્રસીધ કએડ છે.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૬૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બેમરાગુલ સાન

પ્રકાશ

વિષય ૮૩૪. ૪૬૭

નેમ રાજુલ જ્ઞાન પ્રકાશ.

પ્રત કર્તાની

દેવ વીનંતી નાટકના રાખમાં

અત્રગમી, શદ્ગુણગામી, રાખજો મારી લાજ,
હુ કી કર તમ શરણે આએવો, જાણી દુખભજન માહારાજ,
નેમ રાજુલ પ્રત બનાવી, શહેજમા જૈન બધુ સમજણુ કાજ.
ભુલ હોયે પાનાયદ કેરી માફ કરેજો મુનીરાજ.
શેઠ ખીમચદ મેલાપચદની વાડી મઠે વાશ, રાની સં
તને દરશાવતાં જોડ કલામાં કીધો પાશ

જૈન બંધુને વીનતી.

કે આ પ્રતમા પ્રભાતીઆ સ્તવણો ને રાશદા ગરબા ધાળના વીગેરે જે
જે વીપયોની ગાવાની ધપ એહા વગર પેચાર તથા સાંભળનારને સાર
લાગે નહી માટે ગાવાની ધપ ન બેશતા કરનાને પુછે બતાવશે.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરતાએ

હક પોતાના હાથની સહી સીવાએનો રાખ્યો નથી

મુરત

દેશી મિત્ર પ્રેસમાં કાશીદાસ ભગવાનદાસે છાપ્યાં.

કીમત રૂ. ૦ ૧-૯

ગામદાવાદ
ગુજરાતી બેપીરાઈ સંગ્રહ
સાંકળીયું.

આંક.	વિષયોનાં નામ.	પાનું.
૧	પ્રભાતીયા—રીખવદેવ સ્વામીનું	૩
૨	,, નેમનાથની શાહેતા થવા વીશે	૩
૩	,, ખુશાલી નેમનાથ જનમાની... ..	૪
૪	,, પુત્ર પુત્રી રૂડા નીપજવાથી જ્ઞાની પ્રભુ રીજવા ...	૪

૧	સ્તવણુ—શુ ગતી થવાં માફી માગવા વિષે .	૫
૨	,, ચતા હરણુકારી... ..	૬
૩	,, નેમનાથ પ્રભુજીને વીનતી..	૬
૪	,, શંઘ દરશન કરવાની રીત વીષે... ..	૬
૫	,, લોભ ન રાખવા વીષે... ..	૬
૬	,, માયા ન રાખવા વીષે .	૭
૭	,, કરખી ન થવા વિષે ..	૮

૧	સઝાએ—રાગુલમતીએ રૂડા કામ કરેલાથી રાણી કેવાઈ... ..	૮
૧	પદર તીથી—નેમનાથજીને શેશાવનમાં જઈ દરશન કરવા વિશે... ૧૦	૧૦

૧	રાશડો—સખીઓને નેમનાથ ગુણ જણાવવા વીષે ..	૧૧
૨	,, નેમનાથે જૈન ધર્મ પશારો કીધા વીષે... ..	૧૧

૧	ગરબાઓ—હરીપરા શીતલનાથજીનો... ..	૧૨
૨	,, મેહેસે પધારવા વીશે... ..	૧૩
૩	,, પરણવા આવતા ખુશાલીને પાછા જતા દલગીરી... ..	૧૪
૪	,, નેમ રાગુલ દરશન કરવા વિશે..	૧૫
૬	,, આદેશ્વર ભગવાનના દરશન વીશે... ..	૧૬
૭	,, નેમનાથ ઉત્પત્તી વખાણુ... ..	૧૬

નેમ રાજીલ જ્ઞાન પ્રકાશ.

પ્રભાતીઉ ૧.

- ગા. ૧ ઉડી પરભાત શમરીએ શ્રી રીખવ મ્વામી દેવા,
નેમ રાજીલે સેવા કરી અમુલ્ય પાયા મેવા.—૧
- ગા. ૨ મુખ પખાલણુ નાઇ શુભ વસ્ત્ર અગે ધરવા,
મુખવાસ આંધી ફુલ લઇ જલસુ નવડાવવાં. ઉડી.—૨
- ગા. ૩ ફેશર ચન્ન ધર્મી પોતાનુ પુછ મનાવો દેવા,
કશતુરી ખરાસ અગે ચોલી કરોની તમે શેવા. ઉડી.—૩
- ગા. ૪ શેજ ફુલ કીમત જનતાં ભોલાપણુ જોઇ લેવાં,
મોક્ષ મારગ પકડવા નેમ રાજીલે કરી શેવા. ઉડી.—૪
- ગા. ૫ પાનાચંદ્ર કહે મુકો ઉપાધી કામ તેવા,
મન ધારણા કરો મોક્ષ મારગને લેવા. ઉડી.—૫

પ્રભાતીઉ બીજું.

- ગા. ૧ જેણે નેમ પ્રભુ મન રચ્યાં, ઔ નર ગ્યાનરસ ભુખ્યારે,
એમ સમજ ચતુર નર ચાલો, શીર અવસર નહી ભાલોરે. જેણે.—૧
- ગા. ૨ જેમ જાણે તેમ કરશે ભલાઇ, કરો સુખમાં પરપુછ ભાધરે,
દાનેશરીનો ધધો કરવા, ગુપત દાન તણી સરશાધરે. જેણે.—૨
- ગા. ૩ આ તન ધન જોખન શખી હે જુઠા, પ્રાણ પક્ષમાં દેહથી અલગોરે,
જીવ ગએ તન કામ ન આવે, હાલ એકો જીવ પેહુરી વાગોરે. જેણે.—૩
- ગા. ૪ જે જેવી કરણી મન ધારણી, તેને તેવા ભોગના જાણીરે,
જ્ઞાની પ્રભુનુ વાક્યજ માણી, મુકો જગત સુખ કાંણીરે. જેણે.—૪
- ગા. ૫ હુ પાપી તમ શરણે આએવો, મુને જ્ઞાન રસતો અતલાવોરે,
આપ ગુર પ્રતાપથી જાણુ મીથ્યા કુટા મ્મ સૌ માનુરે. જેણે.—૫
- ગા. ૬ પાનાચંદ્ર તમ દાશ સેવક છે, તે વીનતી આપ કરે છેરે,
આનંદ ધન પ્રભુ પડ્યા છે, તેમ મુજ મન ઉક્ત ધરે છેરે. જેણે.—૬
- ગા. ૭ પેસે ભવ રૂડી કીધી કરણી, સાચી મળી પાર ઉતરણીરે,
પુશાલચંદ્ર ચરણજીવીત વાણી, જેમ આનંદ ધન ફેરી. માણીરે.—૭

જેણે નેમ મન રચ્યા, ઓ નર જ્ઞાનરસ ભુખ્યારે,
એમ સમજી ચતુર નર ચાલો, શીર અવસર નહીં ભાલોરે. જેણે -૮

પ્રભાતીઉ ત્રીજી.

- ગા. ૧ પુત્ર પુત્રી રૂડા નીપજતા, જ્ઞાની પ્રભુ મન રીજેરે,
તેમ નેમ રાજુલને જાણો, કુળ તારણ તમે માનોરે. પુત્ર—૧
- ગા. ૨ પરણા નહીં પણ પ્રણા ગણાયા, બનો બાળ બ્રહ્મચારી
કેવાયારે, કશન વડીલ મોહોટા બાબી જાણી મુખ્યે ના
નહીં કેવાનારે. પુત્ર પુત્રી—૨
- ગા. ૩ રક્ષમણીજી હાશી કરતા, નેમજી હસવા આગેવારે, જઈ
કરનજીને સાચુ મનાએવું, પ્રણવા રૂડાં વધામણા લાગેવારે. પુત્ર—૩
- ગા. ૪ અસ્ત્રી ચરીત્ર કરન નવ સમજયા, અરથ સરશે એમ
મેળવાયારે, સાચુ માની હરખ ઘેલા થયાં, જાવ કુટબ
હરખીત હુઆરે. પુત્ર પુત્રી ૪
- ગા. ૫ જાદની સૌ ખુશી થઈને નેમજી પીડી ચોલેરે,
ઘેલ વાગે તોરણ બધાએ, માનુની ગીતા ગાએરે. પુત્ર પુત્રી ૫
- ગા. ૬ વરઘોડે એસાડીઆને કુ કુ તીલક કરીઆરે, શીફળ હાથમા
હાર તોરા ધાલી, વરઘોડે ચડાવીઆરે. પુત્ર પુત્રી ૬
- ગા. ૭ વરઘોડો તોરણ લાવતાં, કરન હાલણમાલણ ફરીઆરે,
રક્ષમણી મોહોટી જાદરની થઈને હરખે ગીતા ગાયારે. પુત્ર. ૭
- ગા. ૮ જાદવ કુળને ગોરવ આપવા, ભેગા લાખો પશુને કરીયારે
ઘાત કરે દોષ લાગશે, એમ દીલમાં નહીં દરીયારે પુત્ર પુત્રી ૮
- ગા. ૯ વરઘોડો મડપે આનીયો પશુ પોતાનો ધાન થવા જાણીઆરે,
મડપે આવતા પોકાર સુનાયા, નેમજી કાને સાંભળીયારે. પુત્ર પુત્રી ૯
- ગા. ૧૦ નેમજી પોકાર સુનીને ધીક પરણવું દીલમાં લાવીયારે,
દોષ પોતા શીર એમશે હેવા મન અનુકપા હુયારે. પુત્ર પુત્રી ૧૦
- ગા. ૧૧ તોરણથી તો પાછા વળીયા, પાનાચ દહરખીયારે, મોહોટી
ઘાતથી પશુઓ બચેથી અખડ આશીર્વાદ ધરીયારે. પુત્ર પુત્રી ૧૧

પ્રભાતીયું ચોથું.

ઘટ બાજે ધનનનન, શમુદ્રવીજે દરબારે, ઈંદ્ર લોક મધન ભાગે,

- નૃત કરે થઈકારે ઘટ્યાજો ૧
 ગા. ૨ નેમરાએ જન્મ હુઆ સીવાદેવી કુખમાએરે, ગધરપ લોક ઉજાશે
 આતી કરે કીલકારે. ઘટ્યાજો. ૨
 ગા. ૩ થપથપ થપથપ નૃત કરતા, નેમરાએ હરખીત હુએરે, સીવાદેવી
 હેડે લગાકે, કરવા લાએગા ગીલકારે. ઘટો ૩
 ગા. ૪ જયક લોક માગણુ આએ, દાન દીએ દરબારે, નેમરાએ
 ઉલટશે, કરવા લાએગા કીલકારે ઘટ્યાજો ૪
 ગા. ૫ કૃષ્ણરાએ હરખીત હુએ, પાનાયદ ગુણુ ગાએરે, વધામણી પોતે
 લઈ, થઈચિતાબજ અજમાવારેએ ઘટ્યાજો ધનનનન શમુદ્રવીજે
 દરબારે. ૫

શુગતી કરવા વીસે

સ્તવન

- ગા. ૧ શુગતી કરજો હમારી નેમ પ્રભુ શુગતી કરજો હમારી
 હુ તો શરણે આવ્યો છુ તમારી નેમ.—૧
 ગા. ૨ દેવ શમરણુ કરી માતાએ મુને, માગી લીધો સુખ ધારી
 નવ માસ અતી દુખ વેડંતા, ગુણુ માની ભાર ઉપાડી. નેમ.—૨
 ગા. ૩ જડરાઅગ્ની દુખ શેઅન ન થતા મે અરજ કોધી તમ નારી
 દયા કરી ઉતમ અવતાર આપ્યો, પણ માયામાં મેલ્યા વીસારી. નેમ—૩
 ગા. ૪ ત્રીયા પુત્ર પરીવાર દેખીને હુ મસ્ત થયો હકારી, લોભ
 આનદમાં ફુલી કરી, ભેલુ કીધુ દ્રવ અતી ભારી. નેમ.—૪
 ગા. ૫ ચોર લપટ લુટી નવ જવા, ધાએલુ ધરતી માહી,
 આપ ગુણીજનને વીસારી મેલ્યા, ન કીધુ શુક્રીત કાઠ. નેમ.—૫
 ગા. ૬ શુગર જ્ઞાન દીલમાં ન ધરંતા, હવે આખર થઈ છે ખુવારી,
 એ સરવે ગુનો માફ કરે તમે છોજ બાળ બ્રહ્મચારી. નેમ.—૬
 ગા. ૭ પાનાયદ ભવસાગર હુએ છે, તેને તારો દયા દીલ આણી,
 હુ પાપી તમ શરણે આવ્યો, તમે છોજ પર ઉપગારી. નેમ.—૭

સ્તવન

મારા મીત્ર હવે કેમ કરીએ રાગ.

નેમ રાગુલ

માહારા નેમનાથ માહારાજ, વંદે શેવક પોકારી આજ.

- આ. ૧ અતી શોભીન મુરત તમારી, દરશન કરતા લાગે મુને પ્યારી. મારા. ૧
 ગા. ૨ હમને રાખો રાત દીન શરણે; દયા રાખી આપો દરશને. મારા. ૨
 ગા. ૩ તમે દુખ હરણુ છો દેવા, માફ કરો નથી થતી શેવા. મારા. ૩
 ગા. ૪ જૈન ધર્મ જે સચો માને, આપ ગુરૂ પ્રતાપે પીછાને. મારા. ૪
 ગા. ૫ કહે પાનાચદ નીધાન, ગ્રહી હાથ માહી નીશાન. મારા. ૫

મારા નેમનાથ માહારાજ, વંદે શેવક પોકારી આજ.

ચંતામણી પારસનાથનું

સ્તવન

- મારા ચંતામણી પારસનાથ, ચંતા હરણુ કરી ॥ બે ॥
 દેશ દેશાંતર હું ભમી આગ્યો, નાહાની નથી કંઈ પ્યારી, ચંતા ૨
 મેહેર કરી તમ શરણે રાખો, મુને બચવાની આશ તમારી ચંતાહર ૩
 આજ દીન તમપર શરદા ન રાખી, મીથ્યા વાણી સાચી કરી ભાખી. ચંતા. ૪
 પાનાચદે નેમ ગુરૂ શ્રદ્ધા રાખી, મીથ્યા વાણી મુકાતી થયા શાખી. ચંતા. ૫
 જેમ નેમ રાગુલ ચંતાથી ત્યાગી, કરજોડી લઉં છું માંગી, ચંતાહરણુ ૬
 હું તો ચંતામણી થયો છું રાગી, ભવભવના દુખ નાખશે ભાગી ચંતાહરણુકારી
 મારા ચંતામણી પારસનાથ, ચંતા હરણુકારી મારા. ૭

શંઘ દરશન કરવાની રીત વિશે સ્તવન

- ધીરા ચાલો જૈન બધું નર નાર, શંઘ દરશન કરવાનો વીચાર. ૧
 પ્રથમ તો સાધુ શ્રાવક જોઈએ, પુઠે ચાલે ગૃહસ્થની નાર શંઘ દરશન કરવાનો વીચાર. ૨
 દેરાશર દુર પગરખા મુકો, શીર મુગત બગલમોઝર, શંઘ દરશન કરવાનો વીચાર. ૩
 કમર કછોટોછોડી કરીને, નીસાનીસાધ મુખ કરવો પોકાર શંઘ દરશન કરવાનો વી. ૪
 કરજોડી મુખ આગળ ધરીને, મુસ્તગ નામી પાએ પડો ત્રણવાર શંઘ દરશન કરવાનો
 વીચાર. ૫
 મુખ પખાલી નાઇ વસ્ત્ર શુભ પેહેરી, કેશર ચડાવો અમુલખ હાર શંઘ દરશન. ૬
 પાનાચદ કહે જીણુ ભગતી કરતા, ધીરતાથી દેહતું સારતગ શાર. શંઘ દરશન ૭
 ધીરા ચાલો જૈન બધું નર નાર, શંઘ દરશન કરવાનો વીચાર.

લોભ ન રાખવા વિશે સ્તવન

- ગા. ૧ પાપનું મુળછેરે લોભ છે સરવે જનમા જાણે, અમાની ન સમજીરે

લોભને પકડી હાથને તાણે.

પાપનું મુલ છેરે. ૧

- ગા. ૨ નાહાના મોહોટા સરવને છે, અસ્ત્રીને અડકરો, તેથી વીશેષે મુગા
પ્રાણીને લોભે તો નવ છોડયો. પાપનું મુળ છેરે લોભછે સરવે જગમા ૨
- ગા. ૩ કામ ગરજનું જેને હોયે, લોભે રાતમાં જાએ, લોભથી તેનું કામ
સરયું પછી આપણું કામ ન થાએ પાપનું મુળછેરે લોભછે સરવે. ૩
- ગા. ૪ પ્રદેશ લોભ ધરંતા જાએ, મોહોટા ઉમગથી પલાએ, જઈ સાગર
માં આથ લીડતા અણુશક્તી ગોથે ખાએ. પાપનું મુળ છેરે ૪
- ગા. ૫ પાપ કરીને માયા મેળવી ચોર લપટ ખીક થઈ, લોભ થકી
ધરતીમાં દાટે નાગ બેશે માલીક થઈ. પાપનું મુળછેરે લોભછે. ૫
- ગા. ૬ રાજ પાટ ત્રીયા સૌ મુકી, કાયા સુધારણું પડીયા, જૈન ધરમ
મોહોટો સમજેથી ચોવીસ ત્રીથંકર નીવડીયા. પાપનું મુળછેરે લોભ. ૬
- ગા. ૭ દુનીયા દેખારણું તપસ્યા કરતા, લોભમે લપસી પડીયા, પાનાચ દ
કહે આ દુનીયામા ઠગભગત કેવાયા પાપનું મુળછેરે લોભછે સરવે. ૭

માયા વીશે સ્તવન

- ગા. ૧ માયા જુહનીરે માયા મ કરો થઈ અજ્ઞાન, ભોળા નર માયાને
વળગે માર કહે મુખ્યે નાદાન. માયા. ૧
- ગા. ૨ મોહોટા નાહાના નીરખતા વળી અસ્ત્રા સુનત ઘેહેલી, દરવ દેખતા
ચલીત થાએ દુનીયામા એ ધુતારી. માયા. ૨
- ગા. ૩ માયા ગરજનું કામ હોયે તે અધોર વનમા જાએ, નુધરા માણસનું
કામ કરેથી, પછી પસ્તાવો થાએ માયા ૩
- ગા. ૪ ત્રીયા પુત્ર સગા ભાડુ કહીએ, સરવે વળગી પડીયા, માતા
પુત્રનો રનેહ રાખે પણ આખર અકારા કરીયા. માયા. ૪
- ગા. ૫ સગા સૌ આપ જીવ દુખતા, દ્રવ લેવા દોડતાં આવે, અગાડી પછાડી
નજર રાખે, રખે કોઈ લુટી જાવે. માયા. ૫
- ગા. ૬ પોતાની પ્યારી બનાવી ચીજે, જોઈ જોઈને હરખાએ, તન સુખી
એ હુજ વાપર, કોઈને વાપરવા ન દેવાએ. માયા ૬
- ગા. ૭ વાપરવા ન દેવાએ, સગા સૌ આધુપાધુ કરે, જો જીવ એમાં
રહી જાએ તો, નહી વાપરતો સુખમા હરે. માયા ૭
- ગા. ૮ મેહેલ જરૂખા મોહોટી અટારી જોઈ જોઈ મનકુ હરે, ઇશ્વર

કીરપા બીન ન ભોગવતાં. વાહાલાં કહે રખેને અડે.

માયા. ૮

ગા. ૯ એતન કરીને કહે છે પાનાચદ શીદને લલુતા કરે, દેવ શમરજી બીન સાથ ન આવે શીદ ફોગટ માહારં ઓચરે. માયા જુકનીરે માયા મ કરો. ૯

કરપી વીશે સ્તવન.

ગા. ૧ કરપીપણું કરેછેરે દ્રવ મેળવી હરખેછેરે, બીજા કોઇને પુનઃદાન કરતાશાબળળતા નહી ખમાએ, જો કરતાં દ્રષ્ટી પડેતો બીન મોળે કાળજી કપાએ. કરપી. ૧

ગા. ૨ મારૂં સાંછે ભેલુ કરેલુ હાથે બીજાને નહી અપાયે, પોતે ન ખાતાં જીવ બચાવવા કોડી એક નહી દેવાયે. કરપી. ૨

ગા. ૩ દુનીયાને તો તુચ્છ ગણીને બીજીપણુ બતલાવે, છાટી ચોટેલુ કડી ન છુટે લોક લાજ નહી ધરાવે. કરપી. ૩

ગા. ૪ ગરીબ સગા કોઇ દુખી હોય તેની આગળ દુખ શભારી, મને દુખ તો ધણુ પડયું છે કોઇએ નથી ગરજ મુજ સારી. કરપી. ૪

ગા. ૫ એવી રીતે દ્રવ મેળવી ધરતી માહે ધાલે, ઉપર નાગ માલીક થઇ બેસે, કરપી દીલ ચટકા શાબે. કરપી. ૫

ગા. ૬ ગુરૂ જ્ઞાન ન લેતો પ્રાણી. ભેયું કરીને અંગપર ધાલે, જીવ ગએ અગ તોડી નાખે, સગા લઇને ગાળો આલે. કરપી. ૬

ગા. ૭ પાનાચદ કહે શુકરીત કરેલુ તે તો સાથમા આવે, ગુરૂ પ્રતાપે વીચાર કરીલો તેને કોણુ પડાયે કરપીપણું કરે છે રે દ્રવ મેળવી હરખેછેરે. ૭

રાણી કેવાઇ તેની ચિનંતી પુર્વક રાજુલે કરેલી સજ્જએ.

પેલા ભવના રૂડા કાર્યથી, જગમા રાણી કેવાઇ, રક્ષમણી હાશી કરેજથી નેમરાએ હાશી આઇ. પેલા ભવના.

ગા. ૧ મોહોટા બંધુ શ્રી કૃષ્ણજી થાયે છે, નેમ નાહના કેહેવાએ, આહે શાળા રમવા જાએ છે, બંધુ બળ અજમાવાએ. મોહોટા બંધુ. ૧

ગા. ૨ નાહના બંધુ અતી બળ જોઇને, કૃષ્ણ થઇ ચતાએ, નમળુ બળ થવા કારણે, મોકલો પત્ર રક્ષમણી જાહાએ નાહના બંધુ. ૨

ગા. ૩ રક્ષમણી હુકમ શીરપર ધરી, શુ કામ પડયુ છત્રધારી, હમો અબળા જાત કહેવાઇએ, તેથી શું ધારયું થાએ. રક્ષમણી હુકમ. ૩

ગા. ૪ કૃષ્ણજી મુખ થકી બોલીયા, અતી બળ તમમાં કેવાએ; છળ ભેદ

- દીયર પરણાવશે, તારે કહેતી શાચીરે મનાએ. કૃષ્ણ મુખયકી. ૪
- ગા. ૫ ભોળાઈ હાશી કરવા લાયક છે, દીયર ભોળાઈ જાણે, ન જાણતા
કરોધી રાએજી, શારાને નખળુ કરી માણે. ભોળાઈ હાશી કરવા. ૫
- ગા. ૬ પરપંચી ધારયુ કામ કરેજી છે, રમ લઈ રૂઢમણી જાયે, બગ નખળું
જેથકી થાયે છે, તેમ કરો કૃપાએ. પરપંચી ધારયુ. ૬
- ગા. ૭ નેમ મંદીર ભોળાઈ ગયા, દીયર મોહોટા થયા, તેથી જગમાં
વાધા કેવાએ છો, મોહોટાને લાજ લાગે છે. નેમ મંદીર ભોળાઈ. ૭
- ગા. ૮ હાલ રગવાની ફીકર નવ રાખીએ, શીર મોહોટા બધું કહેવાએ
પરણાવાધા મેજી મટાડવા દેરાની જોઈવાધાન કહેવાએ. હાલ રગવાની ૮
- ગા. ૯ તમ મોહોટા બધું શ્રી કૃષ્ણ તે પુર કરશે માટે ફીકર ચંતા
નવ રાખશે, સમરથ લાજ દીક્ષમા ધરશે. તમ મોહોટા બધું ૯
- ગા. ૧૦ પરણવા લાએક થયા દીઅરજી, રૂપ ગુણ ભરેલજી, પરણે ખોટી વાત
નવ ખોલશે, નહીં જશે દુનીયા લાજ વધેલજી. પરણવા. ૧૦
- ગા. ૧૧ સંસાર સુખનો લાવો લીજીએ, જેથી વાધા નવ કેવાએ,
લોકીક લંછન મીટી ગયે, કુટબ હોશ પુરણ થાએ. સંસાર સુખનો. ૧૧
- ગા. ૧૨ તાહારે નેમજી મુખથી ખોલીઆ, ભાભી ઘેલા શુ થયા, ત્રીયા
પુત્ર જગમાં કાઢીયા, વલગાડે અજ્ઞાની કેવાયા. તાહારે નેમજી. ૧૨
- ગા. ૧૩ નીચુ ધાલી રૂઢમણી શરમીત થયા, કૃષ્ણ મંદીરમાં ગયા, જળભેદ
કરી હા મનાવીઆ, કહે બધું મોહોટા કેવાયા. નીચુ ધાલી. ૧૩
- ગા. ૧૪ કેમ ના કેવાએ મોહોટા બધુંને, કરશે રૂઢ ઉમગ ધરીને,
કૃષ્ણ વેહેવા કરીઆ, મુજ કુળ ઉતમ જાણીને. કેમ ના કેવાએ ૧૪
- ગા. ૧૫ તારે હરખ ઘેલી ઉતો થઈ, જીન રાએ ધરમ ધરીને આઠ ભવનો
સબંધ જાણીને, નવની આશ કરીને. હરખ ઘેલી ૧૫
- ગા. ૧૬ મેં પુજ ચક્રેશરી માતને, તેથી આ સ્વામી મળશે, મુજ લાએક
રૂડા જાણું છું, હોંશ મારી પુરણ કરશે. મેં પુજ ચક્રેશરી. ૧૬
- ગા. ૧૭ મારી સખીઓ સગ હરખીત થઈ, મનનો હરખ દરશાઈ,
પીડી અંગે સુગંધીત થઈ, રૂડા હોશથી ગીત ગવાઈ. મારી સખીઓ ૧૭
- ગા. ૧૮ વરઘોડો મંડપે આવીયો, જોકે ફરે હાલજી માઈ, રૂઢમણી જોઢાણી
હરખીત થઈ, મોહોટી જોઢાણી કેવાઈ. વરઘોડો ૧૮
- ૧૯ ગોરખ આપવા પશુ બેગા કરયા, સૌનો નાશ કરવાને, પશુ પોકારનો

મુનીને પરણુવું ધીક જીવતરને.

ગોરવ આપવા. ૧૯

ગા. ૨૦ નેમ તોરણુથી પાછા વળ્યા, દીલ અનુકંપા લાવીયા, રક્ષમણી
કરમ મોહો વીલા થયા. તેથી જાહાખા પડીઆ. નેમ તોરણુથી. ૨૦

ગા. ૨૧ પશુઓની ધાત બચાવીને, જઈ ગીરનારજી હરીયા, દીક્ષા લઈ સાધુ
થયા, સકિના ઉમગ ભંગજ કરીયા. પશુઓની ધાત. ૨૧

ગા. ૨૨ મેં માત પીતા રીશાવીયા, જઈ નેમનાથ ઝોયરીઆ, દીક્ષા આપો
તમો મુજને, માનો કહુંછું વંદન કરીને. મેં માત પીતા રીસાવીયા. ૨૨

ગા. ૨૩ અગમ જ્ઞાની નેમજી બોલીયા, એ કામ મુજથી નવ થાએ, જીનેશ્વર
ભગવાન પુજન કરે, ચાર પોહોર રેવાએ. અગમ જ્ઞાની નેમજી ૨૩

ગા. ૨૪ રાજુલ આઠે પોહોર સ્તુતી કરી, દીક્ષા લીધે પાનાચદ ગુણુ ગાએ,
નમ દામીનો એ દાસ છે, તેની તમો કરો છો રક્ષાયે. રાજુલ આઠે. ૨૪

રાજુલ પંદર તીથીની શબ્દો.

શખી પડવે શેશાવન હરખે જઈએરે, ગઈ માહાજમ થયો પ્રભાત પુગ્ન કરીએરે. ૧

શખી ખીજે બળવત સ્વામી તણા ગુણુ ગાઈએરે, જઈ ભેટીએ ગુણુ સાગર
રંગે રમીએરે. ૨

શખી ત્રીજે ત્રીભોવનનાથ તારણુહારે, કરી કેશર ચંદન રંગરોળ અતી ઉમગેરે. ૩

શખી ચોથે ચત્રુભુજ શીવાદેવી જાઆરે, તેનો શમુદ્રવીજે પીનાએ, મુજ
સ્વામી થાએરે. ૪

શખી પાંચમે પ્રભુ મંદીર મારે નહી આએવારે, પશુઓનો જીવ બચાવી
ગીરનાર જઈ વશીઆરે. ૫

શખી છતે છતકી ગયા મરમ ન જાએણારે, મારા જેઠ જૂણુજી ભોળા
રક્ષમણીએ ઠગીઆરે. ૬

શખી શાનમે શુરાપણુ જેણા દીલ માએરે, બનોના કીધા વીલા મુખ
જાહાંખા પડીઆરે. ૭

શખી આઠમે હરીઅત નામ નો ધરાએવુરે, કરવા જીણુ ધર્મ વધાર
મનમા ચીતવુરે. ૮

શખી નોમે નકિતમ નામ પોતે ધરાએવારે, પરઉપગારી અમરનામતો કેવાઆરે ૯

શખી દશમે દાવાદાન હરણુ કરી લીધારે, જેણા અતીઅત દુ.ખઅપાર
ચક્રચુરણુ કીધારે. ૧૦

- શખી અગીયારશે હરીઅંતને તમે માનેરે, જેથી રૂડીઆ તાહાડુ થાએ શાચુ
કરી જાણોરે. ૧૧
- શખી બારશે બહુબળ નેમજી તો થરીઆરે, શ્રી કૃષ્ણજી થઇ ચીંતાએ
દીલમાં દરીયારે. ૧૨
- શખી તેરશે ત્રીભોવન વીલા મુખ્ય થઆરે, રૂક્મણી રાણીજી, જાહાંખા
પડીઆરે. ૧૩
- શખી ચત્તરશે ચતુરબુજ ચરીત્રે હગીયારે, તેની ગદ્ય શુદ્ધ યુદ્ધ શાન શરમીત
થઆરે. ૧૪
- શખી પુનમે પાનાચદ નેમ ગુણ ગાયાંરે, શરવે થયા પ્રશન મનદા હરીયારે. ૧૫

રાશડો.

- ગા. ૧ રાજુલે રાશડો માંડીયો કાઢ ભક્તિ કરવા નેમરાએ, આવો શખી મારી,
મેડીએ, ભ્રમચારી તે ગુણ ગવાએ. શખી યુડતી કાઠી સમુદ્ર બહાર. ૧
- ગા. ૨જી જૈન ધર્મ તો જીજો જાણીને પરણવાની ના કહી છે, કરી પરપચ રૂક્મણીએ
મારો નગીનો હગીઓ છે રે શખી યુડતી, ૨
- ગા. ૩જી પ્રતીવ્રતાનો ધર્મ ન હોય મુખ્યથી મીઠ્યાં ભણી, નેમરાએ મોહોટા ભાભી
જાણીને, ન કાહાડી તે મુખ્યે વાણી. શખી યુડતી. ૩
- ગા. ૪થી રૂક્મણીરાણી કૃષ્ણજી કહીએ ગયા તે મદીરમાએ, છળમેદ કરીને
હરખીત કીધા, ન શમજ્યા ચરીત્રમાએ શખી યુડતી. ૪
- ગા. ૫મી આઠ ભવ ભરેલી સ્નેહની, રાણી ફેગટ કેહેરાઇ, નવમે ભવે.
તોરણથી ફરીયા, પશુઓનો પોકાર તો જુણી શખી યુડતી. ૫
- ગા. ૬થી પશુઓની ધાત બચાવી હુ નીરદોશની નીરાશ કીધી, જીવ બચેથી
નહાહા પશુઓ વણી આશીરવાડો દીધી. શખી યુડતી. ૬
- ગા. ૭મી નથી પરણી પણ રાણી કેવાઇ સ્વામી નેમ કહેવડાવુ, પાનાચદ કેરી
યુદ્ધિ તે બળમા, મારા નેમની મદત કરાવુ શખી યુડતી. ૭

રાશડો બીજો.

- ગા. ૧લી નેમે તે નાવ ચલાવીઆ થઆ જીજુ ધર્મ પ્રતીપાળ, રાજુલે-રાશડો માંડીયો,
મારો નેમ સરીખો ભરથાર. શખી મને ગણી તે દુઃખની ખાણ. ૧
- ગા. ૨જી નેમે તે રાજુલ વીશારીયાં માર રહેતે બળબળ થાએ, પોને ગીરનાર

જઘ વશીઆ મને રોતી મેહેલી મંદીર માંડે, શખી મને ગણી તે ૨
 ગા. ૩જ મેં માત પીતા રીશાવીઆને ગઘ પ્રભુજીની પોશ, દુનીઆ શરવે
 મીઠયા ગણી દીક્ષા લીધી કરી અપવાશ. શખી મને ગણી તે ૩
 ગા. ૪થી પુરવે પુન તમે કર્યા તેથી મલ્યાં સ્વામી શોખીણુ, વીધાતા રક્ષમણી
 થઈને મારો ઠગીઓ નેમ નગીન. શખી મને ગણી તે ૬ ખની ખાણુ, ૪
 ગા. ૫મી એમાં વીધાતા વાંક નવ ગણુ મારા કમ્મે વાએયો આડો આક, પાનાચંદ
 તો શાયુ માને છે. રાજુલ દેહેનુ શારથક જાણુ. શખી મને ગણી તે. ૫

હરીપરા આગનો ગરબો.

- અલખેલારે હરીપરામાં અલખેલા, અગ્ની દેવે કીધા શઉને ઘેલાં.
 જુલ. ૧ ઓગણીશે પીશતાલીશની શાલે, અમ્મી લાગી તે નઉતમ કાલે
 શીતલનાથજીરે નાણાવટ પરોણા ગએલા. હરીપરા ૧
- જુલ. ૨ દુ.ખે કષ્ટ વેડી તાપ શોશવાયા, પરિવાર ભોંઝેરા માંહે રખાયા,
 અપુજ કષ્ટ વેડ્યુરે, અગ્ની જાહજમા રહેલા. હરીપરા ૨
- જુલ. ૩ શઉ જણુ અગ્ની તાપ નહી શેહેવાઆ, અંત્ર શગા ઘેર જઈને રહા.
 દયા મુકેરે ગરીબ પોશન કરેલાં. હરીપરામાં ૩
- જુલ. ૪ નીરદે આપ શઉ પલાયાં શ પતોદીને દુખીયા થયાં, મગનરાયચંદરે
 દીલના દયા ભરેલા. હરીપરામાં ૪
- જુલ. ૫ દાયા પાનાને શામેલ કીધા ત્રીભોવનદાશ દેખરેખ લીધા, ધરમાદા
 પુજીરે પોતે કહાડવા વાલા. હરીપરામાં ૫
- જુલ. ૬ ઘેલાભાઈનો ધરમપર રગ, પક્ષપાત ગાખવાનો કીધો ત્યાગ, ધ્રાગદરેરે
 જઘ પકર પરખી લીધેલા, હરીપરામાં અલખેલા. ૬
- જુલ. ૭ દેહેરં આંધવાની લેહે લાગી, ધંધા ધારીને નાએખા ભાંગી દોડા દોડી
 કરવારે પુત્ર ત્રીભોવનવાલા. હરીપરામાં ૭
- જુલ. ૮ મગન જગન ચેતક દીલ શાલે, કામ કરૂ કાકા કરી બોલે હેમચંદ-
 ભાઈરે, જુગતીથી સધરવા વાલા. હરીપરામાં ૮
- જુલ. ૯ પ્રેમચંદ ઝવેરભાઈની જોડી, ગુલાબચંદ લીધા બગળમે તેડી,
 ધરડાનુ નામ રાખવારે, પેચથી બોલવાવાલા. હરીપરામાં ૯
- જુલ. ૧૦ ઓગણીશે ઉદતાલીશે તખ્યાર કીધુ, માગશર શુદ્ધ ૧૧ મુરત લીધુ.
 મગનભાઈરે રૂડા લાભ લેવા વાલા. હરીપરામાં ૧૦

- જુલ.૧૧ મગાએન પાનાયદ મશીઆઇ, તેનો હરખ નળએ માઇ. શીતલનાથજીરે.
નાથુભાઇજી જીવાદનવાલા. હરીપરામાં ૧૧
- જુલ.૧૨ તારા પાના ખીજ દાયાની જોડી, ધરમ કામમાં કરી દોડા દોડી,
હાલજી માલજીરે, જરા દોપટતાવાલા. હરીપરામાં. ૧૨
- જુલ.૧૩ નરોત્તમ જમનાદાશની જોડી માતડી પીના અટકને તોડી, હાલ
શીતલનાથેરે, બનાએવા ખાતલીવાલાં. હરીપરામાં ૧૩
- જુલ.૧૪ નાથુ દાયા છખીલા નગીના, ખુજરગ રાઇચદ દેવચદ કેવાના,
ધમામ હાથથીરે તેતો આપવાવાળાં. હરીપરામાં ૧૪
- જુલ.૧૫ છખીલ રગીલ ધરમચદની જોડી, કાકા ચુનીલાસે નાએખા તરછોડી,
છખીલે રગ રાએખોરે, અખુત બડારવાલા. હરીપરામાં ૧૫
- જુલ.૧૬ જડાવ એન જીત શારતીક કરવા પ્રશાદ રાંદેર શુરત લેવડાવા,
નોતરાં દીધારે ખુશાલચદ હોશીલા. હરીપરામાં ૧૬
- જુલ.૧૭ ફકકા કલાણુ ખુખી કેવાતી, ઘણી રૂડી દુકાન ચાલતી. થયા દીવાનારે
કાસે જરખી લીધેલા. હરીપરામાં ૧૭
- જુલ.૧૮ જમના શાગર લુતાએ લુટી લીધા, ફકત મોતી હાથરવા દીધા.
બશે રૂપીઆ રચથીરે, અલખેલા પરખી લીધેલાં. હરીપરામાં ૧૮
- જુલ.૧૯ કતારગામ વાડી દેર બધાશે ઉજમનાને મહારાજ પધરાવાશે.
છખીલા છક ઉડશેરે. શુકરીમ ખરચવાવાલા. હરીપરામાં ૧૯
- જુલ.૨૦ પાનાચદે વીનંતી કની છે, શુપાત્ર જણે પુરણ દીક્ષ ધની છે,
શીતલનાથજીરે પુરણ કામ કરવા વાલા. હરીપરામાં ૨૦
- જુલ.૨૧ શાંગે પાંગે દેરાશર થઉ, કોઇએ દુખ શરીરે નવ કહુ, હાલ છખીલદાશરે
રૂડા કામ કરવાવાલા. હરીપરામાં ૨૧
- જુલ.૨૨ શીતલનાથજી રક્ષણુ કરજો, ગુણો પાપી દીલ નહીં ધરજો, સુરતવાશીરે
વીનંતી કરવાવાલા. હરીપરામાં ૨૨
- જુલ.૨૩ શઉ આશરો દીક્ષ ધરે છે, તમ દાશને પાએ પડે છે. જૈન બંધુરે
માને છે તમ ખોલખાલાં. હરીપરામાં. ૨૩

રાજુલ નેમ સ્વામી ગરબો.

ગા ૧લી-મેહેલેઆવોનગીના નેમ શામલારે, ઉપગારી મેહેલો મન આમલારે.

મેહેલે આવો—૧

ગા. ૨૭-એકશો આઠ કલશતો દુધે ભરાવું, દાશી કને કચતુરી ચોલાવોરે.

મેહેલે આવો૦—૨

ગા. ૩૭-ખરા દીલથી કંચનનાં ખાજત ખનાવું, તેપર રત્ન હીરા માણેક જડાવુરે.

મેહેલે આવો૦—૩

ગા. ૪થી ખરા ઉલતથી નેમ પ્રભુ સ્વામી પધરાવું, હુતો મરદન કરી નવરાવુરે.

મેહેલે આવો૦—૪

ગા. ૫મી-મારૂં મન મળવાને થાએછે રે અચાનક કર્મ મીટી જાય છે રે.

મેહેલે આવો૦—૫

ગા. ૬થી-ઉલટ આની ખત્રીશી રશોધઓ ખનાવું, કનચન ઢાલીમાં પ્રસાદ

લેવડાવુરે. મેહેલે આવો૦—૬

ગા. ૭મી-અતી સુગંધી ઝૂલની ચાદર ખનાવું, શનગારી અતી ઉલતથી પોઢાવુરે.

મેહેલે આવો૦—૭

ગા. ૮મી-હીરા માણેક મોતીએ વધાવી લેવું, ખીડા કચતુરી તે મુખમાં આપુરે

મેહેલે આવો૦—૮

ગા. ૯મી-મોહોટા ઉમગથી પ્રભુ માન ધરાવું, તેથી હુ દોશની પાવન થાઉરે.

મેહેલે આવો૦—૯

ગા. ૧૦મી-રાજુલ દાશી તણી અરજ શાલલોરે, નવ ભવ તે મીડડા નવ કરોરે.

મેહેલે આવો૦—૧૦

ગા. ૧૧મી-ખાનાચંદ શેવક છે તમ તણુરે, શાચા દીલથી ગુણુ ગાયે છે આપણુરે.

મેહેલે આવો૦—૧૧

ગરબો.

ગા. ૧ ઓ આ આ ઓ આ આ, ઓ આ આરે માહારા વાલાજીરે પ્રેમ

કતારી લગા ગયા મારા કંઠજીરે. ૧

ગા. ૨ ઉશદીનશે હુતો જુરી મર મારા વાલાજીરે, પેટની વાત કોહોને કહું

મારા કંઠજીરે. ઓ આ આ૦ ૨

ગા. ૩ માત પીતા બ્રાત શુને માહારા વાલાજીરે, ખીના પ્રણે ગાડી ગણે મારા

કંઠજીરે. ઓ આ આ૦ ૩

ગા. ૪ સ્વામી વીના રંગે રમતા લાજ મર મારા વાલાજીરે, તેથી વીચુ જોધ

પગલું ભર મારા કંઠજીરે. ઓ આ આ૦ ૪

- ગા. ૫ શાશ્વરીયા લાભા નવ લીજીઆ મારા વાલાજીરે, નવભવ ફોગટમે ગયા
મારા કંઠજીરે ઓ ૧૦ ૫
- ગા. ૬ મેહેતો દેવ દેવી ધણા પુજીઆ મારા વાલાજીરે, મને જોધ નેમ નવ
રીજીઆ મારા કંઠજીરે ઓ ૧૦ ૬
- ગા. ૭ જૈન ધર્મ પાલી ઘેલી કરી માહારા વાલાજીરે, પાનાચદની
વાત શાચી કરી મારા કંઠજીરે. ૭
ઓ આ આ ઓ આ આ ઓ આ આ માહારા વાલાજીરે, પ્રેમ કતારી લગા ગયા
મારા કંઠજીરે.

ગરબો નેમ રાજીલનો.

- જાખી ચાલોરે દેવ દેરાશર જઈએ, નેમ રાજીલના દરશન કરીએ, પુખ્ત કરીનેરે લાખે
જો લાવો લઈએ, જઈ ગુરને વંદન કરીએ,
- જીલ. ૧લી ગુર જ્ઞાન ખતાવે સારા, ઉતરા, ગગન, મંદરથી તારા. તેને જગમાં
કીધા છે પશારા, રૂડા કામથીરે, ન્યારા નવ થવાએ. નેમ રાજીલ—૧
- જીલ. ૨જી તમે છોજી તારણુ કેરા હાર, બહાર કહાડો લાખી લગર. ભરશે
રાખુરે, તમથી દુખ દેખી નહી ખમાએ. નેમ રાજીલનાં—૨
- જીલ. ૩જી કધક તઘરા તમ પ્રતાપે, જેના રૂડે કમલ જ્ઞાન વ્યાપે, ગુર માહારારે,
તમથી વેગલા નવ થવાએ નેમ રાજીલનાં—૩
- જીલ ૪થી મુને ગુણો તકશીર કરો માપે, થઈ કીંકર કર અહાપે, પ્રભુ માહારારે
બાલ ભ્રમચારી કેવાએ, નેમ રાજીલનાં—૪
- જીલ પમી તમે શંસાર શુખ નવ જોડ, નથી બ્રહ્મચારી પદખોડ, અંત્રધટમારે,
બાળ પ્રભુ શંગ રમીઆએ. નેમ રાજીલના—૫
- જીલ. ૬ઠી રક્ષમણી છેતરવાને આવ્યા. બલજાણુતા મીઠા નવ ફાએવા, કૃષ્ણજીરે,
અચ્છી ચરીત્ર નવ સમજાએ, નેમ રાજીલનાં—૬
- જીવ ૭મી છેતર પડી રક્ષમણીએ કીધી, પાનાચ દે ન માની સીધી, જદવકુળનીરે
હાશી ધણીએક થાએ. નેમ રાજીલનાં—૭

ગરબો છઠ્ઠો આદેશરજીનો.

અલખેલારે આદેશર અલખેલા, દરશન વીના થયા છે ઘેલા.

- ગા. ૧લી મુને નીત નીત દરશન આલો, ભવ ભવનાં દુખડા તાલો, મુને મોગમ
માર ન મારે રસીઆજીરે, રસતણુ ભરેલા. મારા ૦ ૧

નેમ રાજુલ

ગા. ૨૭ મેંતો ગુફની શીક્ષા ન માની, અકલ જગમાં થઈ ધુળધાણી,

મારી દયા અંતરમાં ન આણી, બોલા પ્રભુજીરે, શીદ કરો ગાંડા ઘેલા. મારા. ૨

ગા. ૩૭ મારી ગરીબીની ગત જાણો, રક જાણી દયા અંતર આણો,

શુકરીત ન કીધે દુઃખીઆ માનો, તમે દયા સીંધુરે. કષ્ટકના દુઃખ

તાલેલા. મારાં ૩

ગા. ૪૫ કરજોડી પાનાચદ કેહે છે તમ શરણે આવી રહો છે, તમ આજ્ઞા

શીશ ધરે છે હુ પાપીએરે અતી અત પાપ કરેલા. મારાં ૪

ગા. ૫મી મારા અવગુણ દીલ નહી લાવો. મુને મોક્ષ મારગ બતલાવો,

માઆપ જાણી કરે છડ દાવો, નવ દીકારે આપે તરછોડેલા મારાં ૫

ગરબો.

મારે જોકલીઆની માએ રમવા જાવુરે એ રાગ.

મારા નેમનાથ ભરથાર શીવાદેવી જામારે, સમુદ્ધ શાગર રત્ન ઉપજામાં

શીવાદેવી જામારે.

જુલ. ૧ મે દેવ પુજન અતી કઝેરાં, માર મન ન થયુ પ્રશન, દીધા દરશન
પરશન નવ થયા, મારા કમે ન ચોએડુ રતન, શીવાદેવી જામારે. ૧

જુલ. ૨ કૃષ્ણજી મોહોટા બંધુજી, મોહોટાં બાબી રક્ષમણી કેવાયે, હકાર
શબ્દ મુખે વરણવતા, પરીગલ દેખાડેથી અગાવુ થાએ, શીવાદેવી, ૨

જુલ. ૩ રક્ષમણી અસ્ત્રી ચરીત્ર કેલવી, ઠગીઆ ઝૂલુ માહારાજ, પરણવાની
હા કેવડાવી હમો, રડા કરો વધામણી કાજ, શીવાદેવી જામારે. ૩

જુલ. ૪ હરખભેર શઉ આવીયા, ને ગીત મંગળ ગવાએ, જદરણી થવા

હોંશજ ધણી, પીડી ચોલે નેમરાએ.

શીવાદેવી જામારે. ૪

જુલ. ૫ વરઘોડે ચડાવીઆ, હાથ શ્રીફળ ગલે રત્નહાર, વર તોરણે આવીઆ,

પશુઅન શુન્ન પોકાર

શીવાદેવી જામારે. ૫

જુલ. ૬ તોરણથી પાછા વદ્યા, પશુઘાત બચાવીઆ જદવકુળ જહાખા

થયાં, કૃષ્ણ રક્ષમણી વીલા થયા,

શીવાદેવી જામારે ૬

જુલ. ૭ પાનાચંદ દીલ હરખીઆ, નેમ પશુઘાત બચાવીયા જીવ બચે પશુઓ

ઉડી ગયાં નેમ આશીરવાદ દીઆ

શીવાદેવી જામારે. ૭

ચોપાઇ.

ધર્મે મદતમાં આ નરો પુરા, નેમ રાજીલ ન રાખશે અમર્યમાં અધુરા,
ધર્મે કામ કરતા પાનાચંદ સુરા; મીક્યા બોલે જોણા જ્ઞાનમે અધેરાં.

પ્રત. નામ સુરત

જોતા બગર માહાજન તરફથી

- ૧૧ હમ્તક ખીમચંદ અમરચંદ.
- ૨૭ ગુલાબચંદ લખમીચંદ વધદવાલાં
- ૨૫ શાં છખીલદાસ ધરમચંદ
- ૨૧ ચુનીલાલ વમળચંદ સુતરીયા
- ૨૧ શાં નહાનચંદરાયચંદ શરશવાલાં
- ૨૧ શાં ખીમચંદ મેલાપચંદ વાડીવાલાં
- ૨૧ નવશારી બગર કાપડીયાં હા છગન
- ૨૧ ખીમચંદ મોતીચંદ કચરાવાલાં
- ૧૬ શાકરચંદ હરખચંદ ગજવાલાં
- ૧૫ મગનભાઈ રાધચંદ તોપીવાલાં
- ૧૬ ધનાજી દલાજી
- ૧૧ તલકચંદ કલાણુચંદ તોપીવાલાં
- ૧ લલુભાઈ કપુરચંદ તોપીવાલાં
- ૧૧ જમનાદાશ હીરાચંદ ગોળવાળાં
- ૧૧ મગન ચુનીલાલ કાપડીયા
- ૧૧ વનમાલી દેવચંદ
- ૧૧ કલાણુ હરખચંદ ગોળવાલાં
- ૧૧ નગીનદાશ દાહાભાઈ ગોળવાલાં
- ૧૧ ફકીરચંદ તારાચંદ
- ૧૧ ઘેલાભાઈ રાધચંદ
- ૧૧ ચુનીલાલ ઝવેરચંદ
- ૧૧ દાહાભાઈ શુરચંદ કાપડીયા
- ૧૧ કાલીદાશ મુળચંદ કાપડીયાં
- ૧૧ મગનભાઈ નાહાનચંદ

- ૧૧ નેમચંદ નાથાભાઈ ચોકસી
- ૧૧ દીપચંદ ભીમાજી
- ૧૧ ચુનીલાલ મોતીજી નાથાવટી
- ૧૧ હીરાચંદ મુલચંદ
- ૧૧ ઉમેદચંદ ખીમચંદ
- ૧૧ શાં દાહાભાઈ ધનજી
- ૧૧ „ રાધચંદ ભેરવજી
- ૧૧ „ લખમાજી જીવનજી
- ૧૧ „ કતાં દેરાં લખા જીવનજી
- ૧૧ „ ગમનાજી વેલાજી
- ૧૧ „ કસતુરચંદ લખમીચંદ
- ૧૧ „ નહાનચંદ પ્રસાજીચંદ
- ૧૧ „ રંગીલદાસ ધરમચંદ
- ૧૧ „ વીરચંદ મોતીચંદ
- ૫ „ ઉતમચંદ જગજીવન
- ૫ „ નરોત્તમદાસ હીરાચંદ
- ૫ „ વીરચંદ કસતુરચંદ
- ૩ „ મોતી નથુ

રાંદેરવાલાં

- ૨૧ શરકારી ઇસપીતાબના શાં છ
- નલાલ દાહાભાઈ-ડાકતરી કામવાલ
- ૧૧ શાં ફકીરચંદ મેલાપચંદ
- શરશવાલાં
- ૧૧ „ લલુ પ્રાણજીવન ઉરફે ભાણુ
- ભાઈ

૧૧	„ અમીચંદ્રાસકચંદ વડીલવાસી	૧૧	„ કુસુમચંદ્ર વડીલવાસી
૧૧	„ તોરાચંદ્ર ઉત્તમચંદ	૨	„ કુસુમચંદ ધર્મજીવિ
૧૧	„ ખુબચંદ્ર માણિકચંદ એલચી વાલાં	૨	„ ઉત્તમચંદ કપુરચંદ
		૧	„ જગનનાથ લાલચંદ

જાહેર ખુબર.

શરકારી નીશાળ ખાતાની અર્થ વીગેરે જૈન ધર્મની નવી ચોપડી હાલ મલશે

રોજ બાવવાની બાવના કે જેમાં તીર્થ જાત્રા મધે જૈન બીજાછે. તેના નામોને વંદનાં કરેલી ને એ પ્રત ઘણા વરશપર અત્રેનાં દયાંચંદ્ર થઈ ગએલાં તેમની બનાવેલી તે ન મલતી ખરીદનારને હાલનાં હેનબીલ પ્રમાણમાં નોંધાવેથી મુદત પ્રમાણે અપાશે.

